

ČESKÁ REPUBLIKA
ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Plzni rozhodl v senátě složeném z předsedy senátu Mgr. Alexandra Krysla a soudců Mgr. Lukáše Pišvejce a JUDr. Veroniky Burianové ve věci

žalobce: **REMIKO k.s.**, sídlem Muchova 240/6, Praha - Dejvice
zastoupen advokátem Mgr. Filipem Toulem, sídlem Otakarova
1427/41, České Budějovice

proti
žalovanému: **Krajský úřad Plzeňského kraje**, sídlem Škroupova 18, Plzeň
o žalobě proti rozhodnutí žalovaného ze dne 23. 8. 2018, č.j. PK-DSH/7119/18

takto:

- I. **Žaloba se zamítá.**
- II. **Žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení.**

Odůvodnění:

I.

Napadené rozhodnutí

1. Žalobce se žalobou ze dne 27. 10. 2018, Krajskému soudu v Plzni (dále též jen „soud“)

Shodu s prvopisem potvrzuje: L. K.

doručenou dne 28. 10. 2018, domáhal zrušení rozhodnutí žalovaného ze dne 23. 8. 2018, č.j. PK-DSH/7119/18 (dále též jen „*napadené rozhodnutí*“), jímž bylo zamítnuto jeho odvolání proti rozhodnutí Městského úřadu Rokycany (dále jen „*prvoinstanční orgán*“) ze dne 12. 6. 2018, č.j. MeRo/3023/OD/18 (dále též jen „*prvoinstanční rozhodnutí*“), a toto rozhodnutí bylo potvrzeno.

2. Prvoinstančním rozhodnutím byl žalobce uznán vinným:

- z naplnění skutkové podstaty přestupku dle § 42b odst. 1 písm. s) zákona č. 13/1997 Sb., o pozemních komunikacích (dále jen „*zákon o pozemních komunikacích*“), pro porušení § 37 odst. 1 písm. c) bod 4, odst. 2 písm. c) vyhlášky č. 341/2014 Sb., o schvalování technické způsobilosti a o technických podmínkách provozu vozidel na pozemních komunikacích (dále jen „*vyhláška č. 341/2014 Sb.*“), kteréhož přestupku se dopustil tím, že jako provozovatel nákladního motorového vozidla tov. zn. Tatra, rz X, jehož hmotnost byla 37,575 t oproti nejvyšší povolené 32,00 t a jehož hmotnost na dvojnápravu č. 3 a 4 byla 19,631 t oproti nejvyšší povolené 19,00 t toto provozoval dne 15. 1. 2018 v 10:00 hod. na silnici č. II/605 v prostoru s místním názvem Tři sudy, ve směru jízdy od obce Rokycany na obec Cerhovice
- z naplnění skutkové podstaty přestupku dle § 125d odst. 1 písm. a) zákona č. 361/2000 Sb., o provozu na pozemních komunikacích a o změnách některých zákonů (zákon o silničním provozu), pro porušení § 10 odst. 1 písm. a) téhož zákona, kteréhož přestupku se dopustil tím, že jako provozovatel nákladního motorového vozidla tov. zn. Tatra, rz X, u kterého byla poškozená vnější pneumatika na 4. nápravě vlevo, chybělo zařízení proti rozstříku vlevo vzadu a u kterého byly poškozené desky zadního značení, dovolil, aby bylo dne 15. 1. 2018 v 10:00 hod. použito v provozu na silnici č. II/605 v prostoru s místním názvem Tři sudy, ve směru jízdy od obce Rokycany na obec Cerhovice

za což mu byla podle § 35 písm. b), § 41 odst. 1 a § 46 zákona č. 250/2016 Sb., o odpovědnosti za přestupky a řízení o nich, a § 42b odst. 6 písm. a), § 43 odst. 1 zákona o pozemních komunikacích uložena pokuta ve výši 54 000 Kč; žalobci byla současně uložena povinnost nahradit náklady řízení ve výši 1 000 Kč.

II.

Žaloba

3. Žalobce v úvodu žaloby připomněl výrok prvoinstančního rozhodnutí, některé odvolací námitky a výrok napadeného rozhodnutí. Poté uvedl, že je přesvědčen, že napadené rozhodnutí bylo vydáno v rozporu se zákonem, a to z následujících důvodů, kdy žalovaný ve svém rozhodnutí na str. 10 uvedl: „*V tomto případě nedošlo k takému znečištění (vodou) ve smyslu uvedeného ust. 38 odst. 1 vyhlášky, které by ovlivnilo výsledek kontrolního vážení a tudíž neměla tak závažný vliv na změnu zjištěné hodnoty hmotnosti vozidla s nákladem, tj. překročená byla největší povolená (limitní) hmotnost vozidla 32.000 kg (32 t) kdy tato činila 37.575 kg (37,575 t) /bez odečtu povolené toleranční srážky vážení, hodnota kontrolovaného vozidla byla zjištěná 38.740 kg (38,740 t)/, došlo tedy k přetížení u motorového vozidla o 17,4 %, tj. o 5.575 kg (5,575 t). Pokud se odvolatel domnívá, že nelze vyloučit vliv znečištění vodou (děšť slabé sněžení a pod) s ohledem na počasí v době nakládky vozidla (natolik aby nedošlo k ovlivnění hodnot hmotnosti), která by náklad zasáhla, mělo být toto zohledněno už v rámci naložení samotným odběratelem, neboť si může být už vědom toho, že jeho náklad bude o něco těžší a to vlivem „vlhkosti“. Pokud tak nečinil, tak vědomě vozidlo přetížil už v rámci*

nakládky. Tento důvod shledal odvolací správní orgán jako nedůvodný. Odvolací správní orgán je názoru, že hodnoty získané v rámci provedené silniční technické kontroly včetně kontrolního vážení, jsou hodnoty správné. Na základě těchto zjištěných hodnot je vedeno také správní řízení, tudíž jsou konečné a nelze je nijak dodatečně upravovat.“

4. K tomu žalobce odkázal na § 38 odst. 1 vyhlášky č. 341/2014 Sb., kde se uvádí, že okamžitá hmotnost vozidla nebo jízdní soupravy nesmí překročit největší povolenou hmotnost vozidla nebo jízdní soupravy. V případě znečištění například bláto, sníh nebo voda se připouští překročení největší povolené hmotnosti vozidla nebo jízdní soupravy maximálně o 3 %. Toto ustanovení dává na výběr žalobci, jestli překročení o 3 % v případě znečištění např. vodou bude akceptovat, nebo nebude. Ustanovení vyhlášky uvádí, že v případě znečištění vodou nebo jinak se překročení hmotnosti o 3% připouští a správní orgán je povinen překročení hmotnosti vozidla o 3% v případě jeho znečištění akceptovat. Závěr žalovaného o tom, že měl žalobce s překročením hmotnosti vlivem deště/vlhkosti počítat, je v rozporu s uvedeným ustanovením. Žalobce není schopen dopředu předpokládat, zda vlhkost přitíží náklad o 1 % nebo o 5 % či více. Vždy záleží na intenzitě srážek. Právě proto, když je vozidlo znečištěno, v tomto případě vodou, je správní orgán povinen překročení hmotnosti vozidla o 3 % v případě jeho znečištění akceptovat.
5. Žalobce je tak přesvědčen, že v případě, že by bylo akceptováno znečištění vozidla, musel by správní orgán dospět k závěru, že vozidlo přetíženo bylo méně. V tomto tedy spatřuje žalobce zásadní pochybení.

III.

Vyjádření žalovaného k žalobě

6. Žalovaný navrhl zamítnutí žaloby. Ve vyjádření k žalobě uvedl, že s žalobou nesouhlasí, nedopustil se vytýkaných vad, vydané rozhodnutí je v souladu se zákonem a v odůvodnění napadeného rozhodnutí je vše podrobně popsáno a zdůvodněno. Podle názoru žalovaného se prvoinstanční orgán nedopustil pochybení, které uvádí žalobce v žalobě. Prvoinstanční orgán se ve svém rozhodnutí dostatečně vypořádal s následně uvedenými důvody: „*správní orgán nepostupoval v souladu se zákonnými a podzákonnými předpisy, zejména s § 38 odst. 1 vyhlášky č. 341/2014 Sb., - nadále trvá na tom, že nelze vyloučit vliv znečištění vozidla vodou, neboť to nelze po provedeném dokazování vyloučit s ohledem na počasí, které panovalo dne 15. 1. 2018 v místě údajného spáchání přestupku a správní orgán měl použít zásadu in dubio pro reo a dle § 38 odst. vyhlášky č. 341/2014 Sb. 3% ze zjištěné hmotnosti odečíst. Domnívá se, že tento odečet 3 % od zjištěné hmotnosti by měl vliv i na výši ukládané sankce, - dále uvádí, že v danou chvíli byla doprava prováděna pro jiný subjekt než účastníka, jak vyplývá z listinných důkazů, a účastník tak nebyl schopen ovlivnit hmotnost nákladu v danou chvíli, což má za následek liberaci účastníka, kterou se správní orgán vůbec nezabýval.“*
7. Dle žalovaného oba správní orgány (nalézací a odvolací) shodně dospěly v řízení k závěru, že důvody, které žalobce opakovaně v rámci řízení uváděl a opakovaně uvádí na svou obhajobu a na jejímž podkladě by neměl za uvedený přestupek odpovídat, nelze v žádném případě považovat za vynaložení veškerého úsilí, které bylo možno požadovat, aby žalobce zabránil porušení právní povinnosti. Žalovaný vycházejíc z platných právních předpisů uvedených v zákoně o pozemních komunikacích, prováděcí vyhlášky či z metrologického předpisu. Provedené vážení a jeho vyhodnocení má za správně provedené a může v rámci řízení jenom ověřit postup a porovnat získané hodnoty s hodnotami, které daný předpis uvádí. Co se týče odečtu hodnoty ve výši 3 % u kontrolovaného vozidla ze získané

hodnoty hmotnosti, dle § 38 odst. 1 vyhlášky č. 341/2014 Sb. *okamžitá hmotnost vozidla nebo jízdní soupravy nesmí překročit největší povolenou hmotnost vozidla nebo jízdní soupravy. V případě znečištění například bláto, sníh nebo voda se připouští překročení největší povolené hmotnosti vozidla nebo jízdní soupravy maximálně o 3 %*. Žalovaný k tomuto důvodu uvádí, že bylo dostatečně prokázáno a doloženo (fotodokumentace/list č. 5; a údaje přístupné z www.archivpocasi.cz), že nebyl zjištěn žádný důvod pro další srážku ve výši 3 %, a to s ohledem klimatickým podmínkám v době a čase jízdy vozidla. Zasahovat do postupu vážení a provádět úpravy vyhodnocení naměřených hodnot nelze svévolně. Vyhodnocení výsledku vážení se provádí u každého váženého vozidla s přihlédnutím na získané hodnoty. Při vyhodnocení výsledků vážení se posuzuje, zda naměřený výsledek nepřesáhl specifikaci (stanovenou zvláštním předpisem), při jeho rozšíření dolů o polovinu intervalu nejistoty. Postup vážení a vyhodnocení výsledku vážení byl proveden dle Metrologického předpisu M009-04, jehož garantem je Český metrologický institut. Správní orgán toto vážení a jeho vyhodnocení má za správně provedené. Žalobce uvádí, že správní orgán je povinen překročení hmotnosti vozidla o 3 % v případě jeho znečištění akceptovat. Žalobce vede nesprávná úvaha tohoto § 38 odst. 1 vyhlášky. Správní orgán není povinen, ale právní předpis tj. vyhláška mu připouští využít ustanovení vyhlášky a zohlednit tak nepříznivý stav tj. v podobě případného znečištění (bláto, sníh, voda) vozidla. Ale tento případ nenastal, a proto nebyl využit. Žalovaný se neustále odvolává a domáhá naplnění jenom jedné části § 38 odst. 1 vyhlášky č. 341/2014 Sb., ale zapomíná, že v tomto ustanovení je také uvedeno, že *„okamžitá hmotnost vozidla nebo jízdní soupravy nesmí překročit největší povolenou hmotnost vozidla nebo jízdní soupravy“*, což dodrženo žalobcem rozhodně nebylo. Byla překročena největší povolená (limitní) hmotnost vozidla 32 000 kg (32 t), kdy tato činila 37 575 kg (37,575 t) /bez odečtu povolené toleranční srážky vážení, hodnota kontrolovaného vozidla byla zjištěná 38 740 kg (38,740 t)/, došlo tedy k přetížení u motorového vozidla o 17,4 %, tj. o 5 575 kg (5,575 t). Žalobce dále poukazuje na tu skutečnost, že v době kontroly byla doprava prováděná pro jiný subjekt, a dožaduje se liberace účastníka a je také toho názoru, že se správní orgán tímto nezabýval. Jako důkaz svého tvrzení předložil listinu, tj. Doklad o nákladu a vztahu dopravce k nákladu (viz příloha ve spisu /list č. 3) o zakoupení nákladu společnosti Recyklace Sanace Bohemia s.r.o. (se sídlem Liberecká 258/22, 16200 Praha 6, IČ 04185307) od jiné společnosti (tj. ROBSTAV stavby k.s. a Kovia s.r.o.). Žalovaný se s tímto neztotožňuje. Žalobce se nemůže vyvinít s poukazem na to, že v rozhodné době vozidlo pronajal a tudíž neprovozoval. Do úvahy v takovémto případě přichází ochrana žalobou o náhradu škody vůči nájemci vozidla v občanskoprávním soudním řízení. Jinými slovy řečeno, tento smluvní vztah založený na výše uváděné nájemní smlouvě je ryze soukromoprávním vztahem dvou subjektů, které jednotlivá práva a povinnosti z něj vyplývající musejí vyřešit pouze mezi sebou. Z hlediska zákonné odpovědnosti provozovatele vozidla je situace nesporná a existence nájemní smlouvy na ni nemůže mít žádný vliv. Tudíž předestřená argumentace žalobce nemůže být akceptována. V případě ovlivnění je zřejmé, že žalobce nemůže „osobně“ dohlédnout na provoz vozidla, které sám neprovozuje, ale pronajímá, a proto musí najít způsob sám jak tomu zabránit aby, nedocházelo k porušení zákonných ustanovení. Na celou záležitost je nutné nahlížet nejen ke vztahu k žalobci a jeho právní odpovědnosti, ale především tak, že žalobce tím, že provozovat přetížená vozidla, bezprostředně ohrožují ostatní účastníky provozu na pozemních komunikacích, čemuž se zákonodárce snaží předejít tím, že mj. stanovil hmotnostní limity vozidel (jízdních souprav). Dle názoru žalovaného nelze neustále přehlížet tyto přestupky v podobě opakovaného přetěžování vozidel, a také opakované argumentace žalobce uváděné

v žalobě, která jsou dle názoru žalovaného objektivně neobhajitelné.

IV.

Posouzení věci soudem

8. Vzhledem k tomu, že žalovaný souhlasil s projednáním věci bez jednání a žalobce ve lhůtě dvou týdnů od doručení výzvy předsedy senátu nevyjádřil nesouhlas s projednáním věci bez jednání, ač byl poučen o tom, že v takovém případě se bude mít za to, že souhlas je udělen, rozhodl soud v souladu s § 51 odst. 1 zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní (dále jen „s.ř.s.“), o věci samé bez jednání.
9. V souladu s § 75 odst. 1, 2 s.ř.s. vycházel soud při přezkoumání napadeného rozhodnutí ze skutkového a právního stavu, který tu byl v době rozhodování správního orgánu, a napadené rozhodnutí přezkoumal v mezích žalobních bodů uplatněných v žalobě.

A.

10. Podle § 38 odst. 1 vyhlášky č. 341/2014 Sb., o schvalování technické způsobilosti a o technických podmínkách provozu vozidel na pozemních komunikacích, okamžitá hmotnost vozidla nebo jízdní soupravy nesmí překročit největší povolenou hmotnost vozidla nebo jízdní soupravy. V případě znečištění například blátem, sněhem nebo vodou se připouští překročení největší povolené hmotnosti vozidla nebo jízdní soupravy maximálně o 3 %.
11. Z právě citovaného ustanovení vyplývá, že je výjimečně přípustné, aby okamžitá hmotnost vozidla nebo jízdní soupravy překročila největší povolenou hmotnost vozidla. Výjimečnost situace je dána tehdy, pokud je vozidlo znečištěno například blátem, sněhem nebo vodou. V takovém případě je dovoleno překročení největší povolené hmotnosti vozidla nebo jízdní soupravy maximálně o 3 %.
12. Z pohledu přestupku podle § 42b odst. 1 písm. s) zákona č. 13/1997 Sb., o pozemních komunikacích, podle kterého *„právnícká nebo podnikající fyzická osoba se dopustí přestupku tím, že jako provozovatel vozidla nebo jízdní soupravy provozuje vozidlo nebo jízdní soupravu, u nichž bylo kontrolním vážením zjištěno nedodržení hodnot nebo podmínek stanovených zákonem o silničním provozu“*, překročení největší povolené hmotnosti vozidla nebo jízdní soupravy maximálně o 3 % za podmínek uvedených § 38 odst. 1 vyhlášky č. 341/2014 Sb. znamená pouze to, že k přestupku nedošlo. Došlo totiž k akceptovanému překročení největší povolené hmotnosti vozidla nebo jízdní soupravy.
13. Žalobce se proto mylí, pokud má za to, že toto ustanovení dopadá i na situaci, kdy došlo k překročení největší povolené hmotnosti vozidla nebo jízdní soupravy o více jak 3 %. Nic takového z ustanovení § 42b odst. 1 písm. s) zákona č. 13/1997 Sb. ani § 38 odst. 1 vyhlášky č. 341/2014 Sb. nevyplývá. Dojde-li k překročení největší povolené hmotnosti vozidla nebo jízdní soupravy o více jak 3 %, dobrodiní ustanovení § 38 odst. 1 vyhlášky č. 341/2014 Sb. se dovolávat nelze, neboť na tuto situaci nedopadá.

B.

14. Bez ohledu na shora uvedené, je vhodné uvést, že v případě žalobce došlo k překročení největší povolené hmotnosti vozidla, aniž by byly zjištěny výjimečné okolnosti předvídané ustanovením § 38 odst. 1 vyhlášky č. 341/2014 Sb.
15. Prvoinstanční orgán k tomu v prvoinstančním rozhodnutí uvedl: *„K tomu lze uvést, že v dokladu o výsledku nízkorychlostního kontrolního vážení je uvedeno, že znečištění vozidla*

/soupravy/ blátem/ sněhem: nebylo. Řidič E. B. do dokladu žádné sdělení o znečištění čímkoli neuvedl. Uvedl jen, že nesouhlasí a odmítá podepsat. S provedených fotografií je vidět, že v době vážení bylo sucho a slunečno. Na veřejně přístupném zdroji – archivpočasí.cz je uvedeno, že dne 15. 1. 2018 bylo skoro jasno až polojasno, místy zataženo s nízkou oblačností, ojediněle slabé sněžení. K večeru od západu přibývá oblačnosti. Denní teploty -2 až 2°C. Větr JV o rychlosti 3 až 7 m/s. Je tedy zřejmé, že nebyl zjištěn žádný důvod pro další srážku ve výši 3%. Znečištění ve smyslu uvedeného ustanovení vyhlášky nebylo zjištěno“. Žalovaný se s těmito závěry ztotožnil.

16. Z uvedené citace odůvodnění prvoinstančního rozhodnutí vyplývá, o jaká skutková zjištění správní orgány svůj závěr opřely. Pokud měl žalobce za to, že jsou tato skutková zjištění nesprávná, tedy že vozidlo bylo znečištěno vodou a v jakém rozsahu, bylo na něm, aby toto své tvrzení prokázal a vyvrátil tak správnost skutkových zjištění správních orgánů. Pouhý odkaz na potenciální znečištění vodou nepostačuje, neboť znečištění vodou a v jakém rozsahu neprokazuje.
17. Nad rámec právě uvedeného je třeba doplnit, že žalovaný v odůvodnění napadeného neuvedl, že „žalobce měl s překročením hmotnosti vlivem deště/vlhkosti počítat“ v době přepravy, nýbrž se zabýval situací v době nakládky vozidla.

V.

Rozhodnutí soudu

18. Soud neshledal žádný ze žalobcem uvedených žalobních bodů důvodným, a proto žalobu podle § 78 odst. 7 s.ř.s. zamítl, neboť není důvodná.

VI.

Náklady řízení

19. Podle § 60 odst. 1 s.ř.s. by měl právo na náhradu nákladů řízení žalovaný, když měl ve věci plný úspěch. Jelikož žalovanému žádné důvodně vynaložené náklady nevznikly, rozhodl soud, že žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení.

Poučení:

Proti tomuto rozsudku lze podat kasační stížnost. Kasační stížnost musí být podána do dvou týdnů po doručení rozsudku. Kasační stížnost se podává u Nejvyššího správního soudu; lhůta je zachována, byla-li kasační stížnost podána u Krajského soudu v Plzni.

Plzeň 10. března 2020

Mgr. Alexandr Krysl v.r.
předseda senátu

č.j. 57 A 139/2018-52

OPRAVNÉ USNESENÍ

Krajský soud v Plzni rozhodl předsedou senátu Mgr. Alexandrem Kryslem ve věci

žalobce: **REMVIKO k.s.**, sídlem Muchova 240/6, Praha - Dejvice
zastoupen advokátem Mgr. Filipem Toulem, sídlem Otakarova
1427/41, České Budějovice

proti
žalovanému: **Krajský úřad Plzeňského kraje**, sídlem Škroupova 18, Plzeň

o žalobě proti rozhodnutí žalovaného ze dne 23. 8. 2018, č.j. PK-DSH/7119/18

Shodu s prvopisem potvrzuje: L. K.

takto:

- I. V záhlaví úplného písemného vyhotovení rozsudku Krajského soudu v Plzni ze dne 10. 3. 2020, č.j. 57 A 139/2018-45, se nahrazuje označení soudkyně „JUDr. Veroniky Burianové“ označením soudce „Mgr. Jaroslava Škopka“.
- II. V ostatním zůstává úplné písemné vyhotovení rozsudku Krajského soudu v Plzni ze dne 10. 3. 2020, č.j. 57 A 139/2018-45, beze změny.

Odůvodnění:

20. Krajský soud v Plzni (dále jen „soud“) v senátě složeném z předsedy senátu Mgr. Alexandra Krysla a soudců Mgr. Lukáše Pišvejce a Mgr. Jaroslava Škopka dne 10. 3. 2020 pod č.j. 57 A 139/2018-41 vyvěšením zkráceného písemného vyhotovení vyhlásil rozsudek, jímž zamítl žalobu proti rozhodnutí žalovaného ze dne 23. 8. 2018, č.j. PK-DSH/7119/18 (výrok I.) a rozhodl, že žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení (výrok II.).
21. Při následném zpracování úplného písemného vyhotovení rozsudku soudu ze dne 10. 3. 2020, č.j. 57 A 139/2018-45, byla v záhlaví předmětného rozsudku nedopatřením za člena rozhodujícího senátu namísto soudce Mgr. Jaroslava Škopka označena soudkyně JUDr. Veronika Burianová, ačkoli ta ve věci žaloby proti rozhodnutí žalovaného ze dne 23. 8. 2018, č.j. PK-DSH/7119/18, nerozhodovala.
22. Podle § 54 odst. 4 zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „s.ř.s.“), předseda senátu opraví v rozsudku i bez návrhu chyby v psaní a počtech, jakož i jiné zjevné nesprávnosti. Týká-li se oprava výroku, vydá o tom opravné usnesení a může odložit vykonatelnost rozsudku do doby, dokud opravné usnesení nenabude právní moci.
23. Nesprávné uvedení soudkyně JUDr. Veroniky Burianové jako členky senátu v záhlaví úplného písemného vyhotovení rozsudku soudu ze dne 10. 3. 2020, č.j. 57 A 139/2018-45, namísto správného uvedení soudce Mgr. Jaroslava Škopka je zjevnou nesprávností. V souladu s § 54 odst. 4 s.ř.s. proto předseda senátu přistoupil k opravení této chyby.

Poučení:

Proti tomuto usnesení lze podat kasační stížnost. Kasační stížnost musí být podána do dvou týdnů po doručení usnesení. Kasační stížnost se podává u Nejvyššího správního soudu; lhůta je zachována, byla-li kasační stížnost podána u Krajského soudu v Plzni.

Plzeň 7. května 2020

Mgr. Alexandr Krysl v.r.
předseda senátu